

Amb les regnes a les mans

PERE ORTÍS

Naturalment que ara a casa nostra ens trobem en un *melting pot*, «una olla barrejada» (*pot*, en anglès, exactament el pot català que bull al foc per tal d'uniformar el magma) que Déu n'hi do. Ens hi podem perdre molt fàcilment. I portem tota la traça de fer-ho. La promesa més clara és que la varietat d'estrangerismes i de llengües ara parlades aquí acabarà per arraconar la coseta de la llengua catalana per a sufocar-la definitivament. Fem moltes reverències a tots plegats i dimitim de la nostra pròpia llengua així que sentim un accent forà. Fem moltes reverències, reconeixem molts drets dels altres i impartim moltes capades, mentre nosaltres no en rebem cap, ans restem a l'escapça de drets i de respectes.

Tant acolliment i tants braços oberts com vulgüeu, però, ei!, alerta per on caminem. De tot plegat, allò que més val a Catalunya som els catalans i els nostres valors, i això hi ha de valer en primer lloc. Cadascú val a casa seva, i si no hi val, no és ningú, és una nul·litat, ha perdut la dignitat. Xovinisme? No, justícia, sentit de la realitat, manifestació d'una veritat com un temple que mantenim a la penombra. Per lògica

humana, això ho entén tothom, i tothom està disposat a acceptar-ho, llevat dels més veïns.

Per tant, ens toca bullir dintre el pot, però no d'una manera passiva i a allò que bulli, a allò que en surti, sinó controlant la situació i menant l'operació, tan complexa, tan riscosa, allà on ha d'anar; és imprescindible de cara a una supervivència. A aquest efecte cal tenir les regnes de casa nostra a les mans, naturalment, i la hi hem de tenir; és el camí obvi i l'únic viable, puix que, si no tenim la regna de casa, altres la tenen i menaran l'operació on els convé que vagi, que fa anys i panys que hi batallen i actualment aprofiten aquest mitjà inesperat de la immigració per a confondre'ns i perdre'ns.

El dia 10 de juliol, a Barcelona, marcà una pauta de suport i d'esperança. Fou un moviment popular en el qual molts catalans entraren en la direcció correcta, malgrat el munt de veus de desànim, de seny, de pruija per ridiculitzar i esterilitzar propòsits. No escolteu ningú, llevat d'aquells que realment siguin amics de la humanitat i dels seus drets, que s'expressin amb ganes d'ajudar, d'orientar i de participar en la lluita al costat nostre. No

escolteu els polítics centralistes, jacobins, clamant per una llibertat dels pares a triar la llengua que volen per a llurs fills, quan el seu Franco, ell i els de la seva corda, durant quaranta anys, privaren els pares catalans de la llibertat de triar la llengua que volien per a llurs fills. Aleshores no sols estàvem dintre un *melting pot*, sinó dintre una olla de pressió que constrenyia els nostres drets i la nostra llibertat.

La pena és l'espectacle pobríssim que ens donen els nostres polítics davant l'ideal que els pot unir i orientar. Vocalitzen i escolten les veus de «decadència per a Catalunya», d'«immaduresa», de «desastre econòmic», etc. Doncs, aferrem-nos a la decadència, aferrem-nos a la immaduresa, aferrem-nos al desastre econòmic de Suècia, de Dinamarca, d'Holanda i siguem lliures, deixeu que ens trobem amb el fet de la llibertat a les mans per a confrontar la nova realitat amb les ganes de ser que ens animen. Que de més crespes ens n'hem sortit. Mentre tinguem la regna de casa nostra a les mans i el do de la llibertat, rai! Som dintre el vaixell d'Europa; si ella no ens suporta, si ella no ens atorga el dret de poble seu, on és Europa?, què és Europa? ♦



PLAERS D'AMETLLA

Trias Galetes - Biscuits SA

Ctra. de Sils, 36

17430 Santa Coloma de Farners

Tel. 972 84 12 13

www.trias.cat